

JAZZ I LÅNGA BANOR

Saxofonisterna Max Brühl och Lasse Gullin blåser och vid trummorna sitter Birger Landström.

— Ned med trumsolot! dundrade på söndagskvällen från Lund upp-
reste jur. stud. — i jazzkretsar titulerad batteriologie doktor — Björn
Frémér. Och trummorna dundrade
också ty hans tal var beledsagat av
grammofonillustrationer.

Svenska jazzklubbars riksförbund —
ja, det finns ett sådant, om ni inte
visste det förut — har nämligen be-
stämt sig för att skapa mera sam-
arbete mellan jazzklubbarna i Stock-
holm, och på söndagskvällen hade
man inbjudit medlemmar till de tre
som finns — Jazz Society, Lidingö,
Stockholms jazzklubb och Shell-
Gilletts jazzsektion — till ett möte i
Shellhuset vid Birger Jarlgatan. Den
lundensiske trumexperten kåserade och
förbundsordföranden, ingenjör Lars
Resberg talade efter ett "uppmjuk-
ningsvarv på grammofon" om förbun-
dets närmaste planer, sedan program-
chefen i den lidingöska jazzsocietyn,
fil. stud. Lennart Östberg hade
hälsat alla jazzvänner — ett sjuttioal
— välkomna.

— Förbundets mål är att skapa ge-

digna och omväxlande program, sade
förbundsordföranden. Därför tänker
vi ordna inspelningar i egen regi med
kända jazzmusiker, och skivorna skall
vi sedan hyra ut till klubbarna landet
över. Vi skall också starta en små-
skriftserie med tips för klubbarbetet
och uppsatser om de olika jazzstilarna
m. m. På det sättet garanteras att
klubbverksamheten kommer att ligga
på högt plan.

Så var det frågesport om jazz, som
Stockholms jazzklubb vann, och herr
Lennart Gustafsson från Li-
dingö kåserade sakkunnigt om ido-
lerna Billie Holiday, Teddy Wilson
och Lester Young. Men mest av allt
var det jamsession i stor stil — fast
under den var ordnad en "traditiona-
listernas hörna" för dem som särskilt
älskar "gammeljazz" — och det var
en jamsession värd att höra. Den hör-
des också, och inte minst då när
danse gästen barytonsaxofonisten
Max Brühl satte i gång. Se det var
en riktig "spisarkväll" skulle hans
landsman H. C. Andersen ha sagt.

— o.